

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદ ખાતેની ગુજરાત ઉચ્ચ અદાલતમાં

આર/વિશેષ દિવાની અરજી નં. ૧૨૫૫૨/૨૦૧૬

સાથે

દિવાની અરજી (જોઈન પાર્ટી માટે) નં. ૧ /૨૦૧૭

આર/વિશેષ દિવાની અરજી નં. ૧૨૫૫૨/૨૦૧૬

સાથે

દિવાની અરજી (દિશા માટે) નં. ૧/૨૦૧૮

આર/વિશેષ દિવાની અરજી નં. ૧૨૫૫૨/૨૦૧૬

સાથે

દિવાની અરજી (સાંભળવાની તારીખ નક્કી કરવા માટે) નં. ૧ /૨૦૨૧

આર/વિશેષ દિવાની અરજી નં. ૧૨૫૫૨/૨૦૧૬

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી ભાર્ગવ ડી. કારિયા

=====

૧ શું સ્થાનિક અખબારોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી હા.

આપવામાં આવી શકે?

૨ પત્રકારને સોંપવામાં આવે કે નહીં? હા.

૩ શું ન્યાયમૂર્તિ ચુકાદાની વાજબી નકલ જોવા માંગે છે? ના.

૪ શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન અથવા તે હેઠળના.

કરવામાં આવેલા કોઈપણ આદેશ અંગે કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો

સમાવેશ થાય છે?

=====

પશુપાલક વિકાસ સહકારી મંડી લિમિટેડ અને ૧ અન્ય (ઓ)

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય અને ૨ અન્ય (ઓ)

=====

દેખાવ:

શ્રી સુધીર નાણાવટી, શ્રીમતી અનુજા સાથે વરિષ્ઠ વકીલ

અરજદાર (ઓ) નંબર ૧,૨ માટે એસ. નાણાવટી (૫૨૨૯)

પ્રતિવાદી (ઓ) નંબર ૧ માટે શ્રી કે. એમ. અંતાણી એજીપી

શ્રી પ્રશાંત દેસાઈ, શ્રી ડીપ ડી સાથે વરિષ્ઠ વકીલ

પ્રતિવાદી (ઓ) નંબર ૩ માટે વ્યાસ (૩૮૬૯)

પ્રતિવાદી (ઓ) નંબર ૧,૨ માટે ડી. એસ. (પ) દ્વારા આપવામાં આવેલી
સૂચના

=====

કોરમ:માનનીય શ્રી જસ્ટિસ ભાર્ગવ ડી. કરિયા

તારીખ:૩૧/૦૮/૨૦૨૧

સિએવી જજમેન્ટ

૧. અરજદારો વતી વિદ્વાન વકીલ શ્રી અનુજા નાણાવટી વતી વિદ્વાન પરિષ્ઠ
વકીલ શ્રી સુધીર નાણાવટી, પ્રતિવાદી-રાજ્ય વતી વિદ્વાન સહાયક સરકારી
વકીલ શ્રી કણ્વા અંતાણી અને પ્રતિવાદી નં.૩ વીડિયો કોન્ફરન્સિંગ દ્વારા.

૨. ભારતના બંધારણની કલમ ૨૨૬ હેઠળ આ અરજી દ્વારા, અરજદારોએ
નીચેની રાહત માટે વિનંતી કરી છે:

“એ. ન્યાયમૂર્તી શ્રી મેન્ડમસની રિટ અથવા અન્ય કોઈ રિટ, આદેશ
અથવા નિર્દેશ જારી કરવા માટે મંજૂરી આપી શકે છે, જે મેન્ડમસના
સ્વરૂપમાં પ્રતિવાદી નં.૩ અરજીના પરિશિષ્ટ "એ" માં; અને

બી. ન્યાયમૂર્તી શ્રી મંડમસની રિટ અથવા અન્ય કોઈ રિટ, આદેશ
અથવા નિર્દેશ જારી કરવા માટે મંજૂરી આપી શકે છે, જે મંડમસની

પ્રકૃતિમાં નગર આયોજન યોજના નં.૨૮ (નવા વાડજ) (પ્રથમ વિવિધ) જેને રાજ્ય સરકાર દ્વારા આદેશ નં. ૧૯૯૮નો વી/૧૧૨/ટી. પી. એસ.-૧૧૯૮-૧૪૬૦-એલ તારીખ ૧૩.૦૮.૧૯૯૮, જ્યાં સુધી અરજદારોને વૈધાનિક રીતે મંજૂરી આપવામાં આવે ત્યાં સુધી યોગ્ય લાભ આપવામાં ન આવે ત્યાં સુધી;

સી. ન્યાયમૂર્તી શ્રી આદેશની રિટ અથવા અન્ય કોઈ યોગ્ય રિટ, આદેશ અથવા આદેશ જારી કરવા માટે મંજૂરી આપી શકે છે જે આદેશની પ્રકૃતિમાં પ્રતિવાદીઓને અહીં નિર્દેશ આપે છે કે જમીન ધરાવતા કબજાની વસૂલાત માટે કોઈ વધુ નોટિસ જારી ન કરે. ૪૫૭/૧ અને ૪૫૭/૨ નવા-વાડજ, જિલ્લા અમદાવાદ ખાતે સ્થિત છે, જે નગર આયોજન યોજના નં. ૨૮ (નવા વાડજ) જ્યાં સુધી અરજદારોને વૈધાનિક રીતે મંજૂરી આપવામાં આવે ત્યાં સુધી યોગ્ય લાભ આપવામાં આવે;

ડી. આ અરજીની સુનાવણી, સ્વીકાર અને અંતિમ નિકાલ બાકી છે, આ માનનીય અદાલત જોડાણ-"એ" પર ૧૫.૧૦.૨૦૧૫ ની નોટિસ/આદેશના અમલીકરણ, અમલીકરણ અને અમલીકરણ પર રોક લગાવી શકે છે અને પ્રતિવાદીઓ અથવા તેમના પ્રતિનિધિઓને

કોઈપણ રીતે નગર આયોજન યોજના નં.૨૮ (નવા વાડજ) (પ્રથમ વિવિધ) જેને રાજ્ય સરકાર દ્વારા આદેશ નં. ૧૯૯૮નો વી/૧૧૨/ટી. પી. એસ.-૧૧૯૮-૧૪૬૦-એલ તારીખ ૧૩.૦૮.૧૯૯૮ અને જમીન ધારક સર્વેક્ષણ નં.૪૫૭/૧ અને ૪૫૭/૨ ગામમાં સ્થિત છે:વાડજ; તાલુકા:સાબરમતી; જિલ્લો:અમદાવાદ;

ઈ. અરજદારને ઉપરોક્ત પેરા ૧૦ (ડી) ની દ્રષ્ટિએ એકપક્ષીય/વચગાળાની રાહત આપવામાં આવે;

એફ. આ માનનીય અદાલત તરીકે અન્ય કોઈપણ અને વધુ રાહત કેસના સંજોગોમાં યોગ્ય અને યોગ્ય ગણી શકે છે.”

૩. કેસની ટૂંકી હકીકતો નીચે મુજબ છે:

૩.૧) અરજદાર નં.૧ એક સહકારી સંસ્થા છે અને અરજદાર નં.૨ અરજદારના અધ્યક્ષ/સચિવ નં.૧- સહકારી મંડળી.

૩.૨) તે અરજદારોનો કેસ છે કે તત્કાલીન બોમ્બે રાજ્યએ ID ૧ તારીખનો ઠરાવ પસાર કર્યો હતો, જેમાં વિકાસ વિભાગ દ્વારા સહકારી

પશુ સંવર્ધન માટે સહકારી મંડળીઓના સંગઠન માટેની યોજનાનો અમલ કરવા અને વિચરતી વ્યાવસાયિક પશુ સંવર્ધકોની સુધારણા માટે સમાજની રચના કરવા માટે ઠરાવ કરવામાં આવ્યો હતો, ખાસ કરીને પશુ સંવર્ધકોની આર્થિક અને સામાજિક સુધારણા માટે, ખાસ કરીને કાદી, અમદાવાદ અને મહેસાણાના રાબડી અને ભરવાડ.આવી યોજના અનુસાર, અરજદાર નંબર ૧ સોસાયટીની રચના અને નોંધણી કરવામાં આવી હતી.અરજદારોનો કેસ છે કે આવા નોંધણી પ્રમાણપત્રની નકલ ભારે વરસાદને કારણે ખોવાઈ ગઈ છે અને તેથી અરજદાર નં.૧ સોસાયટીએ ડુપ્લિકેટ પ્રમાણપત્ર મેળવવા માટે અરજી કરી છે.

૩.૩) અરજદારોનો કેસ છે કે ઉપરોક્ત યોજના હેઠળ, અરજદારોને અમદાવાદ જિલ્લાના સાબરમતી તાલુકાના વાડજ ગામમાં જમીન ધરાવતા સર્વેક્ષણ નં.૪૫૭/૧ અને ૪૫૭/૨ ફાળવવામાં આવ્યા હતા.

૩.૪) તે અરજદારોનો કેસ છે કે ફાળવણી પછી, જમીન ધરાવતા સર્વેક્ષણ નં.૪૫૭/૧ અને ૪૫૭/૨ નું કદ ૧૫,૪૭૯ ચોરસ મીટર જેટલું છે.તે અરજદાર-સોસાયટી અને તેના સભ્યોના કબજામાં છે અને તેઓ પશુ સંવર્ધનનો તેમનો પરંપરાગત વ્યવસાય કરી રહ્યા છે અને આજે તમામ સભ્યો પાસે ઉપરોક્ત પરિસરમાં તેમના વીજળી જોડાણો

છે.અરજદાર સોસાયટીના સભ્યો પાસે વર્તમાન પરિસરનું સરનામું ધરાવતા માન્ય રહેણાંક પુરાવા પણ હોય છે અને આ જમીન પર મ્યુનિસિપલ ટેક્સ પણ ચૂકવવામાં આવે છે.

૩.૫) અરજદારોનો કેસ છે કે વર્ષ ૧૯૭૧માં જમીન ધારક સર્વેક્ષણ નં.૪૫૭/૧ અને ૪૫૭/૨ ને નગર આયોજન યોજના નં.૨૮ (નવા વાડજ) માં સામેલ કરવામાં આવ્યા હતા, જેમાં જમીન ધારક સર્વેક્ષણ નંબર ૪૫૭/૧ અને ૪૫૭/૨ ને મૂળ પ્લોટ નં.૧૦૧ આપવામાં આવ્યો હતો અને ઉપરોક્ત પ્લોટનું પુનર્ગઠન કરવામાં આવ્યું હતું અને અંતિમ પ્લોટ નં.૩૩૦ ફાળવવામાં આવ્યો હતો, એટલે કે સર્વેક્ષણ નંબર ૪૫૭/૧ અને ૨ની મૂળ જમીન સામે, અરજદાર-સોસાયટીને અંતિમ પ્લોટ નં.૩૩૦ ફાળવવામાં આવ્યો હતો.ઉપરોક્ત નગર આયોજન યોજના નં.૨૮ (નવા વાડજ) ને ૧૨.૧૨.૧૯૮૦ પર મંજૂરી આપવામાં આવી હતી અને અમલીકરણ માટેનો આદેશ ૨૭.૦૧.૧૯૮૧ પર પસાર કરવામાં આવ્યો હતો.

૩.૬) પ્રારંભિક નગર આયોજન યોજના નંબર ૨૮ (નવા વાડજ) ને ૧૦.૧૨.૧૯૮૦ પર મંજૂરી આપવામાં આવી હતી અને ત્યારબાદ,

અંતિમ નગર આયોજન યોજનાને પ.જ.૧૯૮૨ પર મંજૂરી આપવામાં આવી હતી જે રપ.પ.૧૯૮૨ પર અમલમાં આવી હતી.

૩.૭) પ્રતિવાદી કોર્પોરેશનની નગર આયોજન સમિતિએ ગુજરાત નગર આયોજન અને શહેરી વિકાસ અધિનિયમ, ૧૯૭૬ની કલમ ૭૧ હેઠળ યોજનામાં ફેરફાર કરવાની દરખાસ્ત પર ઠરાવ પસાર કર્યો હતો (અહીં પછીથી "અધિનિયમ, ૧૯૭૬" તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) અને ત્યારબાદ, અધિનિયમ, ૧૯૭૬ની કલમ ૪૧ (૧) હેઠળ ઠરાવ પસાર કરવામાં આવ્યો હતો, જેમાં પ્રશ્નમાં રહેલી જમીનના સંદર્ભમાં નગર આયોજન યોજના નંબર ૨૮ (નવા વાડજ) માં ફેરફાર કરવાનો તેનો ઇરાદો જાહેર કરવામાં આવ્યો હતો.ગુજરાત ટાઉન પ્લાનિંગ એન્ડ અર્બન ડેવલપમેન્ટ ડિવિઝન, ૧૯૭૯ (અહીં પછીથી "નિયમો, ૧૯૭૯" તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) ના નિયમ ૧૬ મુજબ અસાધારણ સત્તાવાર ગેઝેટમાં ફેરફાર માટેનો ઠરાવ ૧૬.૨.૧૯૮૫ પર પ્રકાશિત કરવામાં આવ્યો હતો.

૩.૮) આ સૂચના દૈનિક અખબાર 'જય હિંદ' માં પણ પ્રકાશિત કરવામાં આવી હતી અને આ ઇરાદાની વ્યક્તિગત સૂચના નિયમો, ૧૯૭૯ના નિયમ ૧૭ હેઠળ અરજદાર-સોસાયટીને ૧૧.૩.૧૯૮૬ પર

કોર્પોરેશનની નગર આયોજન સમિતિ સમક્ષ હાજર રહેવા માટે આપવામાં આવી હતી, પરંતુ અરજદાર-સોસાયટીમાંથી કોઈ હાજર રહ્યું ન હતું.

૩.૯) ત્યારબાદ, કલમ ૪૧ હેઠળની નોટિસ સ્થાનિક દૈનિક અખબાર "ટાઈમ્સ ઓફ ઇન્ડિયા" માં ૨૭.૭.૧૯૮૬ પર પ્રકાશિત કરવામાં આવી હતી અને વાંધાઓ આમંત્રિત કરતી ડ્રાફ્ટ યોજના સાથે ૨૫.૭.૧૯૮૬ પર ગુજરાત સરકારના અસાધારણ સત્તાવાર ગેઝેટમાં પણ નોટિસ પ્રકાશિત કરવામાં આવી હતી.જોકે, અરજદારો દ્વારા કોઈ વાંધો લેવામાં આવ્યો ન હતો.ત્યારબાદ, રાજ્ય સરકારે અધિનિયમ, ૧૯૭૬ની કલમ ૪૮ (૨) હેઠળ ડ્રાફ્ટ સ્કીમ (ફર્સ્ટ વેરીડ) ને મંજૂરી આપી હતી અને વર્ષ ૧૯૮૮માં નગર આયોજન અધિકારીની નિમણૂક કરવામાં આવી હતી અને નિયમો, ૧૯૭૯ના નિયમો ૨૬ (૨) અને ૨૬ (૩) હેઠળ પ્રક્રિયા પૂર્ણ કરવામાં આવી હતી.નગર આયોજન અધિકારીએ ૧૯.૧૧.૧૯૮૨ પર અરજદારોને વ્યક્તિગત નોટિસ પણ જારી કરી હતી, જેમાં અરજદાર-સમાજને નગર આયોજન યોજનામાં કરવામાં આવેલી દરખાસ્તના સંદર્ભમાં જરૂરી દસ્તાવેજો અને રજૂઆત કરવા હાકલ કરવામાં આવી હતી.ઉપરોક્ત નોટિસ આપી શકાતી ન હોવાથી, તે સ્થળ પર બે વ્યક્તિઓની સહી સાથે ચોંટાડવામાં આવી હતી.જોકે, અરજદાર-સોસાયટીએ કોઈ રજૂઆત કરી ન હતી અથવા કોઈ વાંધો

દાખલ કર્યો ન હતો.નિયમો, ૧૯૭૯ના નિયમ ૨૬ (૯) હેઠળ સત્તાવાર રાજપત્રમાં ૧૫.૧૧.૧૯૯૪ પર નોટિસ પ્રકાશિત કરવામાં આવી હતી કારણ કે નગર આયોજન અધિકારીએ ઉપરોક્ત તારીખે એવોર્ડ જાહેર કર્યો હતો.

૩.૧૦) ત્યારબાદ, પ્રારંભિક નગર આયોજન યોજના (પ્રથમ વિવિધ) ને ૨૫.૧.૧૯૯૬ પર મંજૂરી આપવામાં આવી હતી, જે ૨૬.૨.૧૯૯૬ થી અમલમાં આવી હતી અને ત્યારબાદ, અંતિમ નગર આયોજન યોજનાને ૧૩.૮.૧૯૯૮ પર મંજૂરી આપવામાં આવી હતી.વર્ષ ૧૯૯૮માં અંતિમ નગર આયોજન યોજનાને મંજૂરી મળ્યા પછી, અરજદારોને કાયદા, ૧૯૭૬ની કલમ ૬૮ અને નિયમો, ૧૯૭૯ના નિયમ ૩૩ હેઠળ જમીનનો કબજો સોંપવા માટે નોટિસ આપવામાં આવી હતી.અરજદાર-સોસાયટીએ સિટી સિવિલ કોર્ટ, અમદાવાદ સમક્ષ રેગ્યુલર સિવિલ સ્યુટ નં.૯૦૧/૧૯૯૮ દાખલ કર્યો હતો જે ૨૯.૧૨.૨૦૦૫ પર પાછો ખેંચી લેવામાં આવ્યો હતો.

૩.૧૧) ત્યારબાદ, વર્ષ ૨૦૧૫માં, અરજદારોને જમીન ધારક સર્વેક્ષણ નં.૪૫૭/૧,૪૫૭/૨ એટલે કે અંતિમ પ્લોટ નંબર ૩૩૦ ખાલી કરવા અને પ્રતિવાદી નં.૩-કોર્પોરેશન.

૩.૧૨) આ નોટિસથી વ્યથિત થઈને અરજદારોએ આ અરજી દાખલ કરી છે.

૪. અરજદારો વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી સુધીર નાણાવટીએ રજૂઆત કરી હતી કે પ્રતિવાદીઓએ ટી. પી. યોજના નં. ૨૮ (નવા વાડજ) ને તૈયાર કરીને અને તેને અંતિમ સ્વરૂપ આપીને અધિનિયમ, ૧૯૭૬ તેમજ નિયમો, ૧૯૭૯, ખાસ કરીને નિયમો, ૧૯૭૯ના નિયમ ૨૬ હેઠળ નિર્ધારિત વૈધાનિક પ્રક્રિયાનું પાલન કર્યું નથી. એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે નિયમ ૨૬ના પેટા-નિયમ (૧) માં ખાસ જોગવાઈ કરવામાં આવી છે કે નગર આયોજન યોજનાની રચનાથી જે મિલકતનો અધિકાર નુકસાનકારક રીતે પ્રભાવિત થાય છે તેના માલિકને અધિનિયમ, ૧૯૭૬ની કલમ ૮૨ હેઠળ વળતર માટે દાવો કરવાનો અધિકાર હશે અને આવી સૂચના સત્તાવાર રાજપત્રમાં અથવા વિસ્તારની અંદર ફરતા એક અથવા વધુ ગુજરાતી અખબારમાં પ્રકાશિત કરવી જરૂરી છે અને આવી સૂચના યોજનામાં સમાવિષ્ટ વિસ્તારમાં અથવા તેની નજીકના અગ્રણી સ્થળોએ ચોંટાડવી જરૂરી છે. નિયમો, ૧૯૭૯ના નિયમ ૨૬ના પેટા-નિયમ (૩) અને પેટા-નિયમ (૯) નો પણ સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો હતો અને રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે આ ફરજિયાત નિયમોનું પાલન પ્રતિવાદી નં.૨ કારણ કે પ્રારંભિક યોજના અને/અથવા અંતિમ ટી. પી. યોજના નંબર ૨૮ (નવા વાડજ)

તૈયાર કરતી વખતે નગર આયોજન અધિકારી દ્વારા કોઈ સંદેશાવ્યવહાર કરવામાં આવ્યો ન હતો અને તેથી, નિયમો, ૧૯૭૯ના નિયમ ૨૬ના પેટા-નિયમો (૧), (૩) અને (૪) નું ઉલ્લંઘન થયું છે.

૪.૧) એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે નગર આયોજન અધિકારીએ નિયમો ૧૯૭૯ના નિયમ ૨૬ (૯) માં પૂરા પાડવામાં આવેલ ફોર્મ નંબર જે અને કે માં યોજનામાંથી જરૂરી અર્ક બહાર પાડીને દરેક પ્લોટના માલિક/રસ ધરાવતી વ્યક્તિના સંબંધમાં તેમના દ્વારા લેવામાં આવેલા કોઈ નિર્ણયની પણ જાણ કરી નથી.તેથી, એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે વૈધાનિક અને ફરજિયાત નિયમોનું સ્પષ્ટ ઉલ્લંઘન અને પાલન કરવામાં આવ્યું નથી અને તેથી, પ્રતિવાદી નં.૩ રદ કરવા અને અલગ રાખવા પાત્ર છે.

૪.૨) વિદ્વાન પરિષ્ક વકીલ શ્રી નાણાવટીએ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે સર્વેક્ષણ નંબર ૪૫૭/૧ અને ૪૫૭/૨ પર આવેલી જમીન, જે રાજ્ય સરકાર દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલી ઝૂંપડપટ્ટી નીતિ, ૨૦૧૩ હેઠળ ઝૂંપડપટ્ટી સુધારણા અને પુનર્વસન માટે ઓળખવામાં આવી હતી, તે ફેરફારનો વિષય ન હોઈ શકે કારણ કે વર્ષ ૧૯૮૫માં જ્યારે ટી. પી. યોજનાને મંજૂરી આપવામાં આવી હતી, ત્યારે ઝૂંપડપટ્ટી સુધારણા માટે કોઈ નીતિ ન હતી અને તેથી ઝૂંપડપટ્ટી સુધારણા નીતિની આડમાં, અરજદાર-સમાજના સભ્યોને મહેસૂલ ધરાવતી જમીનનો

કબજો લઈને બળજબરીથી બહાર કાઢી શકાતા નથી. તેમની પાસેથી સર્વેક્ષણ નં.૪૫૭/૧ અને ૪૫૭/૨ કરો.

૪.૩) વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલ શ્રી નાણાવટીએ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે ડ્રાફ્ટ ટાઉન પ્લાનિંગ સ્કીમ નંબર ૨૮ (નવા વાડજ) (ફર્સ્ટ વેરીડ) ની દરખાસ્ત મુજબ, અરજદાર-સોસાયટીના સભ્યો દ્વારા કબજો કરવામાં આવેલી જમીન સામે અરજદારોને કોઈ અંતિમ પ્લોટ ફાળવવામાં આવ્યો ન હતો અને અંતિમ પ્લોટની ફાળવણી ન કરવાના બદલામાં, પ્રતિવાદીઓએ અંદાજે રૂ. ૧,૭૫,૪૨૫-જે અરજદાર-સોસાયટી અથવા તેના કોઈ પણ સભ્યને ક્યારેય ચૂકવવામાં આવ્યું ન હતું.

૪.૪) વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલ શ્રી નાણાવટીએ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે અધિનિયમ, ૧૯૭૬ની કલમ ૭૦ હેઠળ જો પ્રારંભિક યોજના અથવા અંતિમ યોજના અમલમાં આવ્યા પછી અને જો યોગ્ય અધિકારીને લાગે કે યોજના ભૂલ, અનિયમિતતા અથવા અનૌપચારિકતાને કારણે ખામીયુક્ત છે, તો યોગ્ય અધિકારી યોજનાના ફેરફાર માટે રાજ્ય સરકારને લેખિતમાં અરજી કરી શકે છે અને ત્યારબાદ રાજ્ય સરકાર પ્રારંભિક યોજના અથવા અંતિમ ટી. પી. યોજનામાં ફેરફાર કરી શકે છે.પરંતુ અંતિમ ટી. પી. યોજના નંબર ૨૮ (નવા-વાડજ) ને પ્રતિવાદીઓ દ્વારા માત્ર ઝૂંપડપટ્ટી નીતિના અમલીકરણની આડમાં બદલવામાં

આવી હતી જે સંબંધિત સમયે અસ્તિત્વમાં નહોતી અને આવી નીતિ વર્ષ ૨૦૧૩ માં જ અમલમાં આવી હતી.

૪.૫) એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે કોઈ પણ પ્રતિવાદીનો કેસ નથી કે પ્રારંભિક યોજના અથવા અંતિમ ટી. પી. યોજના ભૂલ, અનિયમિતતા અથવા અનૌપચારિકતાને કારણે ખામીયુક્ત હતી અને તેથી રાજ્ય સરકાર પાસે અધિનિયમ, ૧૯૭૬ની કલમ ૭૦ (૧) હેઠળ જોગવાઈ સિવાય અન્ય કોઈ પણ આધાર પર અથવા અન્ય કોઈ પણ સંજોગોમાં નગર આયોજન યોજનામાં ફેરફાર કરવાની કોઈ સત્તા અને/અથવા અધિકાર નથી.

૪.૬) ત્યારબાદ વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલ શ્રી નાણાવટીએ નિયમો, ૧૯૭૯ના નિયમ ૩૫નો ઉલ્લેખ કર્યો હતો, જેમાં જોગવાઈ કરવામાં આવી છે કે નગર આયોજન યોજનાના પરિવર્તન માટે અરજી કરનાર યોગ્ય અધિકારી આવી અરજીમાં કરવામાં આવતા પરિવર્તનના સંદર્ભમાં તમામ વિગતો જણાવશે.નિયમો, ૧૯૭૯ના નિયમ ૩૫ના પેટા-નિયમ (૩) નો સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો હતો, જેમાં જોગવાઈ કરવામાં આવી છે કે અધિનિયમ, ૧૯૭૬ની કલમ ૭૦ની પેટા-કલમ (૨) હેઠળ ડ્રાફ્ટ વેરિએશન ટી. પી. યોજનાનું પ્રકાશન સત્તાવાર રાજપત્રમાં પ્રકાશિત સૂચના દ્વારા અને યોગ્ય સત્તામંડળના અધિકારક્ષેત્રમાં ફરતા એક અથવા વધુ ગુજરાતી અખબારોમાં

કરવામાં આવશે, જેમાં આવા ફેરફારો સામે વાંધાઓ આમંત્રિત કરવામાં આવશે. એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે પ્રતિવાદીઓએ નિયમો, ૧૯૭૯ ના નિયમ ૩૫ માં સૂચવવામાં આવેલી ફરજિયાત પ્રક્રિયાનું પાલન કર્યું નથી અને તેથી, અધિનિયમ અને નિયમોની વૈધાનિક જોગવાઈઓનું સ્પષ્ટ ઉદ્ધંધન છે જે પ્રકૃતિમાં ફરજિયાત છે અને તેથી, પ્રતિવાદીઓની આક્ષેપિત કાર્યવાહી સ્પષ્ટ ઉદ્ધંધન અને વૈધાનિક જોગવાઈઓનું ઉદ્ધંધન છે.

૪.૭) ત્યારબાદ વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી નાણાવટીએ રજૂઆત કરી હતી કે પ્રતિવાદીઓએ નગર આયોજન યોજના નં.૨૮ (નવા વાડજ) ની રચના કરતી વખતે અથવા ઉપરોક્ત ટી. પી. યોજનામાં ફેરફાર કરતી વખતે અરજદારોને સુનાવણીની કોઈ તક આપી ન હતી.

૪.૮) રિલાયન્સને મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશન વિરુદ્ધ ચેલારામ એન્ડ સન્સના કેસમાં સુપ્રીમ કોર્ટના નિર્ણય પર મૂકવામાં આવ્યું હતું અને અન્ય (૧૯૯૬) ૧૧ સુપ્રીમ કોર્ટના કેસો ૧૨૭માં અહેવાલ આપવામાં આવ્યો હતો, જેમાં એવું માનવામાં આવ્યું છે કે બોમ્બે ટાઉન પ્લાનિંગ એક્ટ, ૧૯૫૫ની કલમ ૫૪ હેઠળ બોમ્બે ટાઉન પ્લાનિંગ રૂલ્સ, ૧૯૫૫ના નિયમ ૨૭ સાથે વાંચવામાં આવે છે જ્યારે કોઈ પણ રહેનારને મંજૂર યોજનાના પ્રકાશમાં બહાર કાઢવાની માંગ

કરવામાં આવે છે, ત્યારે કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતોનું પાલન કરવું પડે છે અને સંબંધિત રહેનારને સાંભળ્યા પછી, બોલવાનો આદેશ પસાર કરવો પડે છે.

૪.૯) ફકરા નં. માં નીચેના અવલોકનનો સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો હતો. મેસર્સ બાબુભાઈ એન્ડ કંપનીના કેસમાં નિર્ણયના ૮ અને અન્ય વિરુદ્ધ ગુજરાત રાજ્ય અને અન્યોએ (૧૯૮૫) ૨ સુપ્રીમ કોર્ટના કેસો ૭૩૨ માં અહેવાલ આપ્યો હતો:

“સ્થાનિક સત્તામંડળને આપવામાં આવેલી સત્તા એ અર્ધ-ન્યાયિક સત્તા છે જે સૂચવે છે કે તેનો ઉપયોગ કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતોનું પાલન કર્યા પછી થવો જોઈએ, અને તે પણ એક બોલવાનો આદેશ પસાર કરીને જેનો અર્થ થાય છે કારણો આપવું અને જે બાહ્ય અને અપ્રસ્તુતને છોડીને રેકૉર્ડ પરની માત્ર જર્મન અથવા સંબંધિત સામગ્રી પર મનની અરજીની ખાતરી આપે છે, વધુમાં કોઈપણ બાહ્ય, બિન-જર્મન, અપ્રસ્તુત અથવા દુર્ભાવનાપૂર્ણ વિચારણાઓના આધારે સંક્ષિપ્ત ખાલી કરાવવાનો કોઈપણ આદેશ કોર્ટના રિટ અધિકારક્ષેત્રને આધિન રહેશે.”

૪.૧૦) કિશનભાઈ હરગોવંદાસ પટેલ અને એન. આર. વી. ના કેસમાં પણ રિલાયન્સને નિર્ણય પર મૂકવામાં આવ્યું હતું. ગુજરાત રાજ્ય અને અન્યોએ ૨૦૧૦ (૪) જી. એલ. આર. ૨૮૬૭માં અહેવાલ આપ્યો હતો, જેમાં આ

અદાલતે અવલોકન કર્યું હતું કે અધિનિયમ, ૧૯૭૬ની કલમ ૬૫ (૧) રાજ્ય સરકારને નગર આયોજન અધિકારી દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલી પ્રારંભિક નગર આયોજન યોજનાને મંજૂરી આપવાની સત્તા આપે છે, જે તેના મતે, ભૂલ, અનિયમિતતા અથવા અનૌપચારિકતાને સુધારવાના હેતુથી જરૂરી હોઈ શકે છે અને તેથી, જો પ્રારંભિક નગર આયોજન યોજનાના આવા ફેરફારથી અસરગ્રસ્ત થવાની સંભાવના ધરાવતી વ્યક્તિઓ/જમીનમાલિકોને તક આપવામાં આવી હોત, તો અસરગ્રસ્ત વ્યક્તિ નિર્દેશ કરી શકે છે કે યોજનામાં ફેરફાર કરવાની કોઈ જરૂર નથી.તેથી, એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતોની જરૂરિયાતને જો રાજ્ય સરકાર પ્રારંભિક નગર આયોજન યોજનાને મંજૂરી આપવાની દરખાસ્ત કરે તે તબક્કે વાંચવામાં નહીં આવે, તો અસરગ્રસ્ત વ્યક્તિઓ માટે ગંભીર પૂર્વગ્રહ પેદા થશે.

જ.૧૧) ત્યારબાદ, પી. ઓ. એ. મોહનલાલ કેશવજી એન્ડ ઓ. આર. એસ. વિ. મારફતે કેશવજી દેવજી પટેલનાં કેસમાં નિર્ણય પર ભરોસો મૂકવામાં આવ્યો હતો.ગુજરાત રાજ્ય અને અન્ય રાજ્યોએ ૨૦૦૭ (૧) જી. એલ. આર. ૨૯૭માં અહેવાલ આપ્યો હતો, જેમાં એવું માનવામાં આવ્યું છે કે અધિનિયમ, ૧૯૭૬ની કલમ ૬૮ અને ૬૯ અને તે હેઠળ ઘડવામાં આવેલા નિયમો હેઠળ સંક્ષિપ્ત ખાલી કરાવવાની સત્તાનો ઉપયોગ કરતી વખતે કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતોનું પાલન કરવું જરૂરી છે.

૪.૧૨) વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી નાણાવટીએ ઉપરોક્ત નિર્ણય પર આધાર રાખીને રજૂઆત કરી હતી કે સ્થાનિક સત્તામંડળની સત્તાઓને અર્ધ-ન્યાયિક સત્તાઓ તરીકે ગણવામાં આવે છે અને આવી સત્તાઓનો ઉપયોગ કરતી વખતે, સર્વોચ્ચ અદાલતે કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતોના ગર્ભિત ઉપયોગને વાંચી લીધો છે અને તેથી, જ્યાં સુધી પ્રતિવાદી કોર્પોરેશન કે જે નગર આયોજન યોજનાની અમલીકરણ એજન્સી છે તે અરજદારો દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલા વાંધાઓને ધ્યાનમાં લીધા પછી આ બાબતને ધ્યાનમાં લે છે, ત્યાં સુધી સંક્ષિપ્ત ખાલી કરાવવાની કાર્યવાહી કાયદાની નજરમાં ટકાઉ નથી.તેથી, એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતોના ઉલ્લંઘનને ધ્યાનમાં રાખીને, અરજદાર-સોસાયટીના સભ્યોને સુનાવણીની કોઈ તક આપવામાં આવતી નથી, તેથી વિવાદિત કારણદર્શક નોટિસ રદ કરવા અને રદ કરવા પાત્ર છે.

૪.૧૩) છેલ્લે, વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી નાણાવટી દ્વારા રજૂ કરવામાં આવ્યું હતું કે વિવાદિત નોટિસમાં ખામી છે કારણ કે સર્વેક્ષણની જમીન વિરુદ્ધ એટલે કે મૂળ પ્લોટ વિરુદ્ધ કોઈ અંતિમ પ્લોટ ફાળવવામાં આવ્યો નથી અને તેથી, અરજદાર-સોસાયટીના સભ્યોએ અંતિમ પ્લોટનો શાંતિપૂર્ણ અને ખાલી કબજો આપ્યો ન હતો અને ઉપરોક્ત જમીન પર રહીને સર્વેક્ષણ નંબર ૪૫૭/૧ અને ૪૫૭/૨ પર કબજો કરવાનું ચાલુ રાખ્યું હતું અને તેથી, તારીખ ૧૫.૧૦.૨૦૧૫ ની વિવાદિત

નોટિસમાં, પ્રતિવાદી નં.૩ ખોટી રીતે અને ભૂલથી ફાઇનલ પ્લોટ નં.૩૩૦ ને ઓ. પી. નંબર ૩૩૦ તરીકે દર્શાવ્યો છે.

પ. બીજી બાજુ, વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી પ્રશાંત દેસાઈએ પ્રતિવાદી નં.૩- કોર્પોરેશને રજૂઆત કરી હતી કે પ્રતિવાદીઓ દ્વારા અધિનિયમ, ૧૯૭૬ અને નિયમો ૧૯૭૯ હેઠળ સૂચવવામાં આવેલી પ્રક્રિયાનું પાલન કરવામાં આવ્યું છે.

પ.૧) એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે અરજદાર-સોસાયટીને દરેક તબક્કે નોટિસ આપવામાં આવી હતી પરંતુ કોઈ પણ સમયે કોઈ વાંધો દાખલ કરવામાં આવ્યો ન હતો અને તેથી, બાબૂલાલ બઢ્રી પ્રસાદ વિરુદ્ધ ગુજરાત રાજ્યના કેસમાં ૨૦૦૮ (૩) જી. એલ. એચ. ૧૩૭ માં અહેવાલ આપવામાં આવ્યો હતો, જેમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે અવલોકન કર્યું છે કે જો વાંધાજનક ડ્રાફ્ટ યોજના અંગે કોઈ વાંધો દાખલ કર્યો નથી અને જો તેણે કાર્યવાહીમાં ભાગ લીધો નથી, તો માફીનો સિદ્ધાંત કેસની હકીકતોમાં ન્યાયી રાહતનો દાવો કરવા માટે લાગુ થશે.

પ.૨) એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે હકીકતો વિવાદમાં નથી અને નોટિસ જારી ન કરવાની અથવા અરજદારોને જાણ ન કરવાની અજ્ઞાનતા રેકૉર્ડમાંથી બહાર આવતી નથી. ઘટનાઓના ઘટનાક્રમ તરફ ધ્યાન દોરવામાં આવ્યું હતું કે કોઈ વ્યક્તિગત નોટિસ અથવા વિશેષ નોટિસ આપવાની જરૂર નથી, તેમ છતાં

નગર આયોજન અધિકારીએ અરજદારોને વાંધો ઉઠાવવા માટે નોટિસો આપી છે અને ૧૧.૩.૧૯૮૬ પર વ્યક્તિગત સુનાવણી પણ આપવામાં આવી હતી.એવું પણ ધ્યાન દોરવામાં આવ્યું હતું કે નિયમો ૧૯૭૯ના નિયમ ૨૬ (૯) અનુસાર ૧૫.૧૧.૧૯૮૪ પર એવોર્ડ જાહેર કરતા પહેલા નગર આયોજન અધિકારી દ્વારા ૧૯.૧૧.૧૯૮૨ પર અરજદારોને વ્યક્તિગત નોટિસ પણ આપવામાં આવી હતી.ઉપરોક્ત નોટિસ અપાતી હોવાથી, શ્રી રાજેન્દ્ર એ. પરમાર અને શ્રી પ્રમોદ કે. બી. નામના બે સાક્ષીઓની સહીઓ સાથે સ્થળ પર નોટિસ ચોંટાડવામાં આવી હતી. તેથી, વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી દેસાઈ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવ્યું હતું કે તમામ જરૂરી પ્રક્રિયાઓનું પાલન કરવામાં આવ્યું હતું.

૫.૩) વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી દેસાઈએ પ્રતિવાદી નં. ૧ વતી દાખલ કરેલા જવાબમાં સોગંદનામામાં કરવામાં આવેલા નીચેના દાવાઓ પર આધાર રાખ્યો હતો.૩:

“૭.તે આદરપૂર્વક રજૂ કરવામાં આવે છે કે રાજ્ય સરકારે નગર આયોજન અધિનિયમ (જેને "અધિનિયમ" તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) હેઠળ સત્તાઓનો ઉપયોગ કરીને ૫.૦૪.૧૯૮૨ ના જાહેરનામા દ્વારા અંતિમ યોજનાને મંજૂરી આપી હતી.કે, જમીન ધરાવતા S.નં.૪૫૭/૧ અને ૪૫૭/૨ ના સંદર્ભમાં અંતિમ યોજનામાં, મૂળ પ્લોટ નં.૧૦૧ ની સામે, તેને અંતિમ પ્લોટ નં.૩૩૦ તરીકે ફાળવવામાં આવ્યો હતો.આંશિક

યોજનાઓ અને પુનઃવિતરણ વિગતોની નકલો અહીં જોડવામાં આવી છે અને **એનેક્સર આર/૧** તરીકે ચિહ્નિત કરવામાં આવી છે.

૮. એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે જમીન પર અતિક્રમણ કરવામાં આવ્યું હતું અને તેના પર કબજો કરવામાં આવ્યો હતો અને શહેરના વિકાસને ધ્યાનમાં રાખીને, જાહેર હેતુ માટે યોજનામાં વિષય જમીન વિકસાવવાની જરૂર હતી.પ્રથમ વૈવિધ્યસભર યોજનાનો ઇશાદો ૨૯.૦૧.૧૯૮૫ પર જાહેર કરવામાં આવ્યો હતો અને તે જ ૧૧.૦૨.૧૯૮૫ પ્રકાશિત કરવામાં આવ્યો હતો.કે કાયદા હેઠળ નિર્ધારિત પ્રક્રિયાને અનુસરીને, રાજ્ય સરકારે ૨૬.૦૩.૧૯૮૭ ના જાહેરનામા દ્વારા ડ્રાફ્ટને મંજૂરી આપી.નગર આયોજન અધિકારીની નિમણૂક યુ/તરીકે કરવામાં આવી હતીપ૦, જેમણે જરૂરી પ્રક્રિયાને અનુસરીને રાજ્ય સરકાર સમક્ષ પ્રારંભિક યોજના રજૂ કરી હતી, જેમણે ચકાસણી કર્યા પછી ૨૫.૦૧.૧૯૮૬ ની સૂચના દ્વારા પ્રારંભિક યોજનાને મંજૂરી આપી છે.તે પછી, પ્રથમ વૈવિધ્યસભર અંતિમ યોજનાને ૧૩.૦૬.૧૯૮૮ ની સૂચના દ્વારા મંજૂરી આપવામાં આવી હતી.પ્રથમ વૈવિધ્યસભર અંતિમ યોજનાને મંજૂરી આપતા જાહેરનામાની નકલ અહીં જોડવામાં આવી છે અને **એનેક્સર આર/૨** તરીકે ચિહ્નિત કરવામાં આવી છે.

૯. એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત પ્રથમ વૈવિધ્યસભર યોજના હેઠળ અન્ય વિસ્તારો સાથેની જમીન જાહેર હેતુ એટલે કે ઝૂંપડપટ્ટીઓના વિકાસ અને નિયમન માટે અનામત/ફાળવવામાં આવી હતી.રાજ્ય સરકાર દ્વારા નક્કી કરવામાં આવેલી આંશિક યોજનાઓ અને પુનઃવિતરણ અને મૂલ્યાંકનની વિગતોની નકલ અહીં જોડવામાં આવી છે અને તેને **પરિશિષ્ટ/૩** તરીકે ચિહ્નિત કરવામાં આવી છે.એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે ૮મી વૈવિધ્યસભર યોજનાની દરખાસ્તમા , જમીનની દરખાસ્ત કરવામાં આવી હતી અને તે જ હેતુ માટે દર્શાવવામાં આવી હતી, જો કે રાજ્ય સરકાર દ્વારા ૨૬.૦૨.૨૦૧૪ ના જાહેરનામા દ્વારા તેનો ઇનકાર કરવામાં આવ્યો હતો.અસ્વીકારની સૂચનાની નકલ અહીં જોડવામાં આવી છે અને **એનેક્સર આર/૪** તરીકે ચિહ્નિત કરવામાં આવી છે.

૧૦. એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે પ્રથમ વૈવિધ્યસભર અંતિમ યોજનાની મંજૂરી પર, અંતિમ પ્લોટના સંદર્ભમાં પતાવટ કરાયેલા તમામ અધિકારો અંતિમ બની ગયા છે અને તમામ પક્ષો માટે બંધનકર્તા બની ગયા છે અને જમીનને તમામ બોજોથી મુક્ત પ્રતિવાદી સત્તા સોંપવામાં આવી છે.૬૭ અધિનિયમ. આથી ઉપરોક્ત જમીન કોર્પોરેશનને તમામ બોજોથી મુક્ત કરી દેવામાં આવી છે, એટલે કે જમીન અમલીકરણ

અધિકારી પાસે નિહિત છે અને ખાનગી મિલકત બનવાનું બંધ કરી દે છે અને ઉપરોક્ત યોજના કાયદાનો ભાગ બની ગઈ છે.

૧૧. કે, આ સંજોગોમાં, દાખલ કરવામાં આવેલી અરજીને મંજૂરી આપવામાં આવશે નહીં અને અમલીકરણ પર રોક લગાવી શકાતી નથી. નોંધપાત્ર રીતે, મૂળ જમીનનો વિસ્તાર હોવા છતાં ૧૫,૪૭૯ ચોરસ કિમી છે. એમ. ટી. આર., દાખલ કરવામાં આવેલી અરજી આશ્ચર્યજનક રીતે સોસાયટી માટે માન્ય અને અધિકૃત વિગતો વિના ૩૯ સભ્યોની યાદી દર્શાવે છે અને અરજદારોની પણ, જ્યાં જમીનએ કાનૂની અને માન્ય પરવાનગીઓની ગેરહાજરીમાં અતિક્રમણ કર્યું છે.

૧૨. એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે ઉદ્દેશો અને ઉદ્દેશોને ધ્યાનમાં રાખીને, જાહેર હેતુ માટે યોજનાનો અમલ કરવો તે ફરજિયાત રહેશે. વર્ષ ૨૦૧૧માં કોર્પોરેશનના કહેવા પર બાયોમેટ્રિક સર્વેક્ષણ હાથ ધરવામાં આવ્યું હતું, જેણે "રામપીર ના ટેકરા" તરીકે ઓળખાતા અને ઓળખાતા વિસ્તારોમાં આશરે ૭૭૧૫ એકમોની ઓળખ કરી હતી.

૧૩. એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે આ વિસ્તારો બિનઆરોગ્યપ્રદ અને ગાંડપણમાં છે અને યોગ્ય અને મૂળભૂત સુવિધાઓ વિનાના, જોખમના સ્ત્રોત, તંગ અને અનિયંત્રિત પણ છે. સૂચિત ઝૂંપડપટ્ટી વિસ્તારોને સુધારવા અને પુનર્વસવાટ કરવાના ઉદ્દેશ્ય સાથે, આરોગ્ય, સલામતીના જોખમો તેમજ અસ્વચ્છ અને ગાંડપણ ઝૂંપડપટ્ટી નીતિ

૨૦૧૩ રજૂ કરવામાં આવી હતી અને અમલમાં મૂકવામાં આવી હતી, જેથી ગટર, પાણી, વીજળી, પાર્કિંગ વગેરે સહિત તમામ મૂળભૂત સુવિધાઓ સાથે તંદુરસ્ત, આરોગ્યપ્રદ અને બાંધવામાં આવેલા રહેણાંક એકમો પૂરા પાડી શકાય.

૧૪. આ નીતિનો ઉદ્દેશ નવા એકમનું નિર્માણ કરીને અને તે જ સમયે વિના મૂલ્યે સોંપીને રહેવાસીઓના વિસ્તારો અને જીવનની સ્થિતિઓનું પુનર્વસન અને સુધારણા કરવાનો છે અને જ્યાં સુધી લાભાર્થીઓને બાંધવામાં આવેલા એકમોમાં સ્થાનાંતરિત કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી સંક્રમણકાલીન આવાસ પ્રદાન કરવાનો વધુ આદેશ છે.

૧૫. તે પછી, નિર્ધારિત સત્તામંડળે ઉપરોક્ત વિસ્તારો માટે ઝૂંપડપટ્ટીના પુનર્વસન અને પુનર્વિકાસ હાથ ધરવાનું શરૂ કર્યું હતું.કે, રાજ્ય સરકાર, શહેરી વિકાસ અને શહેરી આવાસ વિભાગે ૧૭.૧૨.૨૦૧૫ ના જાહેરનામા દ્વારા, કોર્પોરેશનની મર્યાદામાં એકબીજા સાથે સંકળાયેલી અન્ય ઉલ્લેખિત જમીનને ઝૂંપડપટ્ટી વિસ્તાર જાહેર કર્યો.સૂચનાની નકલ અહીં જોડવામાં આવી છે અને એનેક્સર આર/૫ તરીકે ચિહ્નિત કરવામાં આવી છે.

૧૬. એવું રજૂ કરવામાં આવે છે કે વિસ્તાર મોટો હોવાથી તેને ૬ ક્ષેત્રોમાં વહેંચવામાં આવ્યો હતો, જેમાં વિષય જમીન સેક્ટર-૧માં સામેલ છે.કે, નીતિને આગળ વધારવા માટે, આખરે સંદેશ અખબારમાં

૧૩.૦૫.૨૦૧૬ પર જાહેરાત દ્વારા જાહેર ટેન્ડર મંગાવવામાં આવ્યા હતા અને સમગ્ર પ્રક્રિયા (n)-પ્રાપ્તિ દ્વારા હાથ ધરવામાં આવી હતી.ત્યારબાદ સેક્ટર-૧નું ટેન્ડર સૌથી ઓછી બોલી લગાવનાર એટલે કે ક્યુબ કન્સ્ટ્રક્શન એન્જિનિયરિંગ લિમિટેડને આપવામાં આવ્યું હતું, જેને ઝૂંપડપટ્ટી પુનર્વસન સમિતિ દ્વારા ૭.૦૬.૨૦૧૬ પર મંજૂરી આપવામાં આવી હતી.ઠરાવ સાથે જાહેર જાહેરાતની નકલ અહીં જોડવામાં આવી છે અને એનેક્સર આર/૬ તરીકે ચિહ્નિત કરવામાં આવી છે.

૧૭. તે પછી, એલ. ઓ. આઈ. નો અમલ ૮.૦૬.૨૦૧૬ પર કરવામાં આવ્યો હતો અને વર્ક ઓર્ડર ૨૨.૦૬.૨૦૧૬ પર જારી કરવામાં આવ્યો હતો.તેની નકલ અહીં જોડવામાં આવી છે અને એનેક્સર આર/૭ તરીકે ચિહ્નિત કરવામાં આવી છે.તે રજૂ કરવામાં આવે છે કે તે અનુસાર, વિકાસકર્તાઓ દ્વારા સર્વેક્ષણ હાથ ધરવામાં આવી રહ્યું છે, જેઓ વિગતો ઓળખી રહ્યા છે અને કબજાના દસ્તાવેજ પુરાવા એકત્રિત કરી રહ્યા છે અને અત્યાર સુધીમાં લગભગ ૧૨૦૦ ઝૂંપડીઓ/એકમોની ઓળખ કરવામાં આવી છે અને લગભગ ૩૭૪ લાભાર્થીઓના દસ્તાવેજો એકત્રિત કરવામાં આવ્યા છે.તે ઉપરાંત એવું પણ જણાય છે કે આશરે ૧૨૭ લાભાર્થીઓને પરિવહન આવાસ માટે અંદાજે રૂ.દરેકને ૧ લાખ રૂપિયા.

૧૮. એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે કોઈ બાંધકામમાં અવરોધ આવ્યો નથી અને સર્વેક્ષણ અને પુરાવા એકત્ર કરવામાં આવી રહ્યા છે અને માત્ર એક મેળવનાર વ્યક્તિઓ માટે જ બાંધકામ ખાલી કરવાની અને દૂર કરવાની પ્રક્રિયા કરવામાં આવે છે.તે પૂર્વગ્રહ વિના રજૂ કરવામાં આવે છે કે, આ સંજોગોમાં અરજદારો માટે આ ૩૯ વ્યક્તિઓનું રક્ષણ થવું જોઈએ અને યોજનાનો અમલ ન થઈ શકે તેવી દલીલ કરવી અવિવેકી અને વાજબી વ્યાપક હશે.

૧૯. કે, એ ઉલ્લેખ કરવો નોંધપાત્ર રહેશે કે ઝૂંપડપટ્ટી નીતિ હેઠળ કોઈ પણ પાત્ર વ્યક્તિને નવા બાંધવામાં આવેલા પરિસરમાં પુનર્વસન કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી, સંક્રમણકાલીન સુવિધાઓ પ્રદાન કર્યા વિના, તેને હાંકી કાઢવામાં આવશે નહીં અથવા બેદખલ કરવામાં આવશે નહીં.કે, જાહેર હિતને ધ્યાનમાં રાખીને અને તેની અનિવાર્ય જરૂરિયાતોને ધ્યાનમાં રાખીને, પ્રથમ વૈવિધ્યસભર અંતિમ યોજના હેઠળ મંજૂર કરાયેલી નગર આયોજન યોજનાનો અમલ કરવો ફરજિયાત રહેશે.

૨૦. એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે અન્યથા પણ, યોજનાનો અમલ કરતી વખતે કાર્યવાહીને પડકારતી અરજદારની મુદત જાળવવા યોગ્ય રહેશે નહીં અને તે વિલંબ, વિલંબ અને સંમતિના સિદ્ધાંતો દ્વારા અવરોધિત કરવામાં આવશે.

૨૧. તે ઉપરોક્ત રજૂ કરવામાં આવે છે કારણ કે તે એક નીતિગત નિર્ણય છે અને તેનો અમલ પહેલેથી જ કરવામાં આવ્યો છે અને તેમાંથી કોઈપણ વિચલન ન્યાયના અંતાર્ણો પહોંચી વળવામાં મદદ કરશે નહીં.અન્યથા પણ લેવામાં આવેલી કાર્યવાહી ન્યાયી, કાયદેસર, યોગ્ય અને વહીવટના હિતમાં છે અને તેથી પણ અરજી મનોરંજનને પાત્ર નથી.”

૫.૪) વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી દેસાઈએ ઉપરોક્ત દાવાઓનો ઉલ્લેખ કર્યા પછી પ્રતિવાદીઓ વતી દાખલ કરેલા જવાબમાં વધુ સોગંદનામામાં કરવામાં આવેલા દાવાઓ પર પણ આધાર રાખ્યો હતો. ૨ અને ૩ એ તરફ ધ્યાન દોરવા માટે કે વર્ષ ૧૯૮૫માં નગર આયોજન યોજનામાં ફેરફાર કરવાનો નિર્ણય લેવામાં આવ્યો હતો અને રાજ્ય સરકારે ૨૬.૩.૧૯૮૭ પર ડ્રાફ્ટ ટાઉન પ્લાનિંગ સ્કીમ (ફર્સ્ટ વેરીડ) ને મંજૂરી આપી હતી અને અરજદાર-સોસાયટી પાસે અંતિમ પ્લોટ નં.૩૩૦ હોવાથી, જણાવ્યું હતું કે મૂળ યોજનામાં અંતિમ પ્લોટ નંબર ૩૩૧ અને ૭૧૩ સાથે નં.૩૩૦ આપવામાં આવ્યો હતો અને આ ત્રણેય પ્લોટ ઝૂંપડપટ્ટીના અપગ્રેડેશન માટે અનામત રાખવામાં આવ્યા હતા અને વિવિધ નગર આયોજન યોજના (ફાઇનલ) ને ૧૫.૯.૧૯૯૮ પર મંજૂરી આપવામાં આવી હતી.

પ.પ) તેથી વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી દેસાઈએ રજૂઆત કરી હતી કે જ્યારે નગર આયોજન યોજનામાં ફેરફાર કરવાનો હોય ત્યારે નગર આયોજન અધિકારી માત્ર મંજૂર કરાયેલ નગર આયોજન યોજનાના રેકૉર્ડની ચકાસણી કરે છે અને ઉપરોક્ત નગર આયોજન યોજનામાં, અરજદાર-સોસાયટીનો અંતિમ પ્લોટ નં.૩૩૦ અને અન્ય પ્લોટ વિવિધ નગર આયોજન યોજનામા અનામતમાં મૂકવામાં આવ્યા હતા અને તેથી, અંતિમ પ્લોટ નં.૩૩૦ વિવિધ નગર આયોજન યોજનામા OP નં.૩૩૦ બની જાય છે અને ઉપરોક્ત પ્લોટ પણ અનામત રાખવામાં આવે છે, જેની સામે અરજદાર-સોસાયટી અને અંતિમ પ્લોટ નંબર ૩૩૧ અને ૭૧૩ ના માલિકોને કોઈ અંતિમ પ્લોટ ફાળવવામાં આવ્યો ન હતો.તેથી, એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે કોઈ વિરોધાભાસી સરકારી રેકૉર્ડ નથી અને અધિનિયમ અને નિયમોમાં સૂચવ્યા મુજબ તમામ પ્રક્રિયાઓનું પાલન કરવામાં આવ્યું હતું.

પ.ડ) વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી દેસાઈએ પણ ફોર્મ-એફ પરથી ધ્યાન દોર્યું હતું કે અરજદાર-સમાજને ચૂકવવાનું વળતર પહેલેથી જ નક્કી કરવામાં આવ્યું છે.જો કે, અરજદાર-સોસાયટીએ એવો દાવો કર્યો ન હતો, જોકે કોર્પોરેશન આ અદાલત સમક્ષ વળતરની રકમ જમા કરાવવા તૈયાર છે અને તૈયાર છે.

પ.૭) વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી દેસાઈએ રજૂઆત કરી હતી કે અરજદાર-સોસાયટીને વિવિધ નગર આયોજન યોજનામા કોઈ અંતિમ પ્લોટ ફાળવવામાં

આવ્યો ન હતો, જે રાજ્ય સરકાર દ્વારા મંજૂર કરવામાં આવ્યો હતો અને જે કાયદાનો ભાગ બની ગયો છે, કારણ કે અધિનિયમ, ૧૯૭૬ની કલમ ૪૪ અને ૪૫ (૨) મુજબ નગર આયોજન યોજનાને કારણે અસરગ્રસ્ત વ્યક્તિઓને અંતિમ પ્લોટ ફાળવવો સત્તા પક્ષ તરફથી ફરજિયાત નથી.તેથી એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે મૂળ પ્લોટના માલિકને અંતિમ પ્લોટ આપવામાં ન આવે તેવી પરિસ્થિતિ માટે પણ જોગવાઈ કરવામાં આવી છે, કલમ ૮૪ મુજબ યોગ્ય સત્તામંડળ દ્વારા તેને નુકસાનની ચોખ્ખી રકમ ચૂકવવી જરૂરી છે.

પ.૮) રિલાયન્સને પ્રકાશ અમીચંદ શાહ વિરુદ્ધ ગુજરાત રાજ્ય (૧૯૮૧) ના કેસમાં નિર્ણય પર મૂકવામાં આવ્યું હતું, જેમાં (૧૯૮૧) સુપ્રીમ કોર્ટના ૩ કેસો પૈકીમાં અહેવાલ આપવામાં આવ્યો હતો, જેમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે બોમ્બે ટાઉન પ્લાનિંગ એક્ટની કલમ ૭૧નો ઉલ્લેખ કરીને અધિનિયમ, ૧૯૭૬ની સમગ્ર યોજનાની ચર્ચા કરી છે, જે અધિનિયમ, ૧૯૭૬ની કલમ ૮૪ની સમાન સામગ્રી છે અને ફરરા નં. કેસની હકીકતોમાં કલમ ૮૪ લાગુ પડે તે તરફ ધ્યાન દોરવા માટે ઉપરોક્ત નિર્ણયના ૨૧.

પ.૯) એ. આઈ. આર. ૧૯૬૯ સુપ્રીમ કોર્ટ ૬૩૪ માં ગુજરાત રાજ્ય વિરુદ્ધ શાંતિલાલ મંગલદાસના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણય પર રિલાયન્સ મૂકવામાં આવ્યું હતું, જેમાં રજૂ કરવામાં આવ્યું હતું કે નગર આયોજન યોજનાની

રચના કરતી વખતે વ્યક્તિને કોઈ પણ જમીન આપવા માટે, જે વ્યક્તિ જમીન ગુમાવે છે તેને વળતરના નિર્ધારણના સિદ્ધાંત મુજબ કાયદાની જોગવાઈઓ અનુસાર વળતર આપવું આવશ્યક છે, જેને અપ્રસ્તુત ન કહી શકાય.

પ.૧૦) રિલાયન્સને આ અદાલતની ડિવિઝન બેન્ચના સ્પેશિયલ સિવિલ એપિલિકેશન નં.૧૬૦૮/૧૯૭૯ તારીખ ૨૦-૨૨.૪.૧૯૯૨ ના નિર્ણય પર મૂકવામાં આવ્યું હતું, જેમાં એવું માનવામાં આવ્યું છે કે બોમ્બે ટાઉન પ્લાનિંગ નિયમોના નિયમ ૨૧ (૩) અને (૪) માં સુધારાને ધ્યાનમાં રાખીને, અરજદારોને કોઈ વ્યક્તિગત નોટિસ અથવા વિશેષ નોટિસ આપવાની જરૂર નથી.એ તરફ ધ્યાન દોરવામાં આવ્યું હતું કે બોમ્બે ટાઉન પ્લાનિંગ નિયમોના નિયમ ૨૧ (૩) અને (૪) સમાન સામગ્રી છે.

નિયમો, ૧૯૭૯ના નિયમ ૨૬ (૩) અને (૪).

પ.૧૧) શિલ્પા પાર્ક કો. ઓપ. હાઉસિંગ સોસાયટી લિમિટેડના કિસ્સામાં નિર્ણયનો સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો હતો.સુરત શહેરી વિકાસ સત્તામંડળ અને અન્ય૧૯૯૬ (૨) જી. એલ. આર. ૭૦૭ માં અહેવાલ આપ્યો હતો, જેમાં આ અદાલતે એવું પણ માન્યું છે કે નગર આયોજન યોજનાથી અસરગ્રસ્ત કોઈપણ વ્યક્તિને કોઈ વ્યક્તિગત નોટિસ આપવાની જરૂર નથી અને લેટર પેટન્ટ અપીલ

પણ ઉપરોક્ત ચુકાદા સામે ફગાવી દેવામાં આવી હતી અને સુપ્રીમ કોર્ટે પણ વિશેષ રજા અરજીને ફગાવી દીધી હતી.

પ.૧૨) એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે ૧૯૮૯ (૨) જી. એલ. એચ. રજડમાં નોંધાયેલા કાશીબેન વિરુદ્ધ સુરત મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશનના કેસમાં, આ અદાલતે ચુકાદો આપ્યો હતો કે એકવાર નગર આયોજન યોજના કાયદાનો ભાગ બની જાય, તો તેને પ્રક્રિયાગત અનિયમિતતાના આધારે ભારતના બંધારણની કલમ ૨૨૬ હેઠળ પડકારવામાં નહીં આવે.

પ.૧૩) અંતે, એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે આ અદાલત તેમજ સર્વોચ્ચ અદાલતના વિવિધ ચુકાદાઓમાં એવું અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે કે કોઈ વ્યક્તિગત નોટિસ આપવાની જરૂર નથી અને જ્યાં વાંધો દાખલ કરવામાં આવે ત્યાં જ સુનાવણી કરવાની જરૂર છે. કેસની હકીકતોની જેમ, અરજદાર-સોસાયટી દ્વારા કોઈ વાંધા દાખલ કરવામાં આવ્યા ન હતા અને અરજદાર-સોસાયટીએ નગર આયોજન યોજનાના અમલીકરણના તબક્કે જ આ અદાલતનો સંપર્ક કર્યો છે, આવા વાંધાને ટકાવી શકાતો નથી કારણ કે અરજી પોતે જ જાળવવા યોગ્ય નથી અને તેને બરતરફ કરવાની જરૂર છે.

ક. સંબંધિત પક્ષોના વિદ્વાન વકીલોને સાંભળ્યા પછી અને રેકૉર્ડ પરની સામગ્રીનો અભ્યાસ કર્યા પછી, તે બહાર આવે છે કે કેસની હકીકતો વિવાદમાં નથી.૧૫, ૪૭૯ ચોરસ મીટરની જમીન.સર્વેક્ષણ નં. ૪૫૭/૧ અને ૪૫૭/૨ ગામ વાડજ, તાલુકા-સાબરમતી, જિલ્લા-અમદાવાદ નગર આયોજન યોજના નંબર ૨૮ (નવા વાડજ) નો ભાગ હતો અને મૂળ પ્લોટ નં.૧૦૧ ફાળવવામાં આવ્યો હતો.વર્ષ ૧૯૮૨માં ટી. પી. યોજના નં.૨૮ રાજ્ય સરકાર દ્વારા મંજૂર કરવામાં આવ્યો હતો અને મૂળ પ્લોટ નંબર ૧૦૧ના બદલામાં, અંતિમ પ્લોટ નંબર ૩૩૦ જે ૭૦૧૭ ચોરસ ફૂટમાં ફેલાયેલો છે.એમ. ટી. આર.અરજદાર-સોસાયટીને ફાળવવામાં આવી હતી.

૭. તે રેકૉર્ડ પરના તથ્યોમાંથી વધુ બહાર આવે છે કે વર્ષ ૧૯૮૫ માં, અમદાવાદ મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશન દ્વારા ટાઉન પ્લાનિંગ સ્કીમ નં.૨૮ અધિનિયમ, ૧૯૭૬ની કલમ ૭૧ હેઠળ.તદનુસાર, નિયમો, ૧૯૭૯ના નિયમો ૧૬થી ૨૬ સાથે વાંચેલા અધિનિયમ, ૧૯૭૬ની કલમ ૪૦થી ૬૫ હેઠળ સૂચવવામાં આવેલી પ્રક્રિયાને અહીં ઉપર જણાવેલી હકીકતો અનુસાર પ્રતિવાદી-નિગમ દ્વારા અનુસરવામાં આવી હતી અને ત્યારબાદ, નગર આયોજન યોજના નંબર ૨૮ (નવા વાડજ-વેરિયેડ) ને આખરે રાજ્ય સરકાર દ્વારા ૧૩.૮.૧૯૯૮ પર મંજૂરી આપવામાં આવી હતી.

૮. વિવાદમાં ન હોય તેવી ઉપરોક્ત હકીકતો પરથી એ જોઈ શકાય છે કે નિયમો, ૧૯૭૯ હેઠળ સૂચવ્યા મુજબ સંબંધિત સમયે અખબારમાં જરૂરી જાહેર સૂચનાઓ જારી કરવામાં આવી હતી તેમજ અરજદાર-સમાજને વ્યક્તિગત સૂચના પણ જારી કરવામાં આવી હતી જેમાં નગર આયોજન યોજનામાં ફેરફાર માટે વાંધાઓ આમંત્રિત કરવામાં આવ્યા હતા અને પ્રતિવાદીઓને વિવિધ નગર આયોજન યોજનાની અંતિમ મંજૂરી માટે લગભગ ૧૩ વર્ષનો સમય લાગ્યો હતો. અરજદાર-સોસાયટી અને તેના સભ્યોએ કોઈ પણ સમયે મંજૂર કરાયેલી નગર આયોજન યોજના અનુસાર અથવા વિવિધ નગર આયોજન યોજના અનુસાર પ્રતિવાદી-નિગમને જમીનનો કબજો સોંપ્યો નથી.

૯. પ્રતિવાદી કોર્પોરેશન અથવા નગર આયોજન અધિકારી દ્વારા સુનાવણીની તક ન આપવા અંગે અરજદાર-સોસાયટી વતી ઉઠાવવામાં આવેલો વાંધો પણ કોઈ આધાર વગરનો છે કારણ કે તે રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ છે કે વર્ષ ૧૯૮૫ માં સત્તાવાર રાજપત્રમાં વિવિધ યોજના પ્રકાશિત થયા પછી નગર આયોજન સમિતિ દ્વારા દૈનિક અખબાર 'જય હિંદ' માં નોટિસ જારી કરવામાં આવી હતી. યોજનામાં ફેરફાર કરવાના ઈરાદાની વ્યક્તિગત સૂચનાઓ પણ અરજદાર-સોસાયટીને નિયમો, ૧૯૭૯ના નિયમ ૧૭ હેઠળ સૂચવ્યા મુજબ ૧૧.૩.૧૯૮૬ પર આપવામાં આવી હતી, જેમાં અરજદાર-સોસાયટીને સૂચિત ફેરફાર પર જો કોઈ વાંધા હોય તો તે રજૂ કરવા માટે કહેવામાં આવ્યું હતું. વિવિધ નગર આયોજન

યોજનાનો મુસદ્દો પણ અધિનિયમ, ૧૯૭૬ની કલમ ૪૨ હેઠળ સત્તાવાર રાજપત્ર તેમજ ગુજરાતી દૈનિક અખબારમાં જરૂરીયાત મુજબ પ્રકાશિત કરવામાં આવ્યો હતો અને આવી જાહેરાતની નકલો યોગ્ય સત્તામંડળની મુખ્ય કચેરી અને ડ્રાફ્ટ યોજનામાં સમાવિષ્ટ વિસ્તારોમાં અથવા તેની નજીકના અન્ય અગ્રણી સ્થળોએ મૂકવામાં આવી હતી.અધિનિયમ, ૧૯૭૬ની કલમ ૪૧ હેઠળ જરૂરી સૂચના સ્થાનિક દૈનિક અખબાર "ટાઇમ્સ ઓફ ઇન્ડિયા" માં ૨૭.૭.૧૯૮૬ પર પણ પ્રકાશિત કરવામાં આવી હતી.નગર આયોજન અધિકારીએ સૂચિત વિવિધ નગર આયોજન યોજના માટે જો કોઈ વાંધા હોય તો તેને રજૂ કરવા માટે ૧૯.૧૧.૧૯૯૨ પર અરજદારોને વ્યક્તિગત નોટિસ પણ જારી કરી હતી અને ઉપરોક્ત નોટિસ અપાતી હોવાથી, બે સાક્ષીઓની સહી સાથે સ્થળ પર નોટિસ ચોંટાડવામાં આવી હતી.

૧૦. ત્યારબાદ, નગર આયોજન અધિકારીએ નિયમ ૧૯૭૯ના નિયમ ૨૬ (૨) અને (૩) માં સૂચવવામાં આવેલી પ્રક્રિયા પૂર્ણ કર્યા પછી નગર આયોજન અધિકારી દ્વારા પુરસ્કારની ઘોષણા પર નિયમ ૧૯૭૯ના નિયમ ૨૬ (૯) હેઠળ સૂચવ્યા મુજબ દૈનિક અખબારમાં સૂચના પ્રકાશિત કરી હતી.

૧૧. પ્રતિવાદી-કોર્પોરેશન દ્વારા નોટિસ જારી કરવાની વિગતોના ઉપરોક્ત વર્ણન પરથી એવું ન કહી શકાય કે અરજદાર-સોસાયટીને સુનાવણીની કોઈ તક

આપવામાં આવી ન હતી અને અધિનિયમ, ૧૯૭૬ની કલમ ૬૮ હેઠળ પ્રશ્નમાં જમીનનો કબજો લેવા માટે પ્રતિવાદી-કોર્પોરેશન દ્વારા માત્ર ૧૫.૧૦.૨૦૧૫ તારીખની વિવાદિત નોટિસ જારી કરવામાં આવી હતી.

૧૨. ઉપરોક્ત તથ્યોને ધ્યાનમાં રાખીને, અરજદારો વતી સુનાવણીની તક ન આપવાની રજૂઆતો માન્ય નથી અને તેથી, સુનાવણીની તક ન આપવા માટે કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતોના ઉલ્લંઘનના સંબંધમાં આ અદાલત અને સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણયો પર અરજદારો દ્વારા મૂકવામાં આવેલી નિર્ભરતા પણ કેસની હકીકતોમાં લાગુ પડતી નથી.

૧૩. અરજદારોની ઉપરોક્ત રજૂઆત સામે, બોમ્બે ટાઉન પ્લાનિંગ નિયમોના નિયમ ૨૧ (૩) અને (૪) માં સુધારાને ધ્યાનમાં રાખીને વિશેષ દિવાની અરજી નં.૧૬૦૮/૧૯૭૯ માં આ અદાલતની ડિવિઝન બેન્ચે ૨૦-૨૨.૪.૧૯૯૨ પર નિર્ણય લીધો હતો, જે નિયમો, ૧૯૭૯ના નિયમ ૨૬ (૩) અને ૨૩ (૪) ની સમાન સામગ્રી છે, અરજદારોને કોઈ વ્યક્તિગત સુનાવણી અથવા વિશેષ નોટિસ આપવાની જરૂર નથી. શિલ્પા પાર્ક કો. ઓપ. હાઉસિંગ સોસાયટી લિમિટેડના કિસ્સામાં પણ સુરત શહેરી વિકાસ સત્તામંડળ અને અન્ય(ઉપરોક્ત) આ અદાલત દ્વારા નીચે મુજબ ઠરાવવામાં આવ્યો છે કે નગર આયોજન

યોજનાથી અસરગ્રસ્ત કોઈપણ વ્યક્તિને કોઈ વ્યક્તિગત નોટિસ આપવાની જરૂર નથી:

“૧૦. જ્યાં સુધી પ્રતિવાદી માટે વિદ્વાન વકીલની દલીલ છે કે જસવંતસિંહના કેસમાં સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા ઉદ્દેખિત નિર્ણયને આ કોર્ટની ડિવિઝન બેન્ચ દ્વારા અલગ પાડવામાં આવ્યો છે, ત્યાં સુધી એવું કહી શકાય કે તે ફક્ત પ્રથમ પ્રશ્ન સાથે સંબંધિત છે.સ્પેશિયલ સિવિલ એપ્લિકેશન નં.૧૬૦૮/૭૯ માં ડિવિઝન બેન્ચ સમક્ષ પ્રશ્ન એ હતો કે શું બોમ્બે ટાઉન પ્લાનિંગ એક્ટ, ૧૯૫૪ હેઠળ ટાઉન પ્લાનિંગ સ્કીમને અંતિમ સ્વરૂપ આપતા પહેલા, બોમ્બે ટાઉન પ્લાનિંગ રૂલ્સ, ૧૯૫૫ના નિયમ ૨૧ના પેટા-નિયમ (૩) હેઠળ ટાઉન પ્લાનિંગ ઓફિસરને જમીનના અમુક ભાગનો ભાડૂત હોવાનો દાવો કરનાર વ્યક્તિને વિશેષ નોટિસ જારી કરવાની જરૂર હતી.તે કેસમાં અરજદારે ૧૯૯૨ (પૂરક) (૧) એસ. સી. સી. પમાં નોંધાયેલા જસવંતસિંહના કેસના નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો હતો અને અન્ય એક કેસમાં ૧૯૯૨ (૧) એસ. સી. સી. ૩૯૪માં નોંધાયેલા મનસુખલાલ જાદવજીનો કેસ (ઉપરોક્ત) પર આધાર રાખ્યો હતો.એવું ધ્યાન દોરવામાં આવ્યું હતું કે સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા જસવંતસિંહના કેસમાં નિર્ધારિત ગુણોત્તર લાગુ થશે નહીં કારણ કે બોમ્બે ટાઉન પ્લાનિંગ રૂલ્સ, ૧૯૫૫ ના નિયમ ૨૧ (૩) ને ૩૦.૫.૧૯૭૪ ની

સૂચના દ્વારા બદલવામાં આવ્યો હતો અને ઉપરોક્ત અવેજી નિયમ મુજબ, કોઈ પણ પ્લોટમાં રસ ધરાવતી વ્યક્તિને વિશેષ નોટિસ આપવાની જરૂર નથી.આ સુધારાને ધ્યાનમાં રાખીને, આ અદાલતની ખંડપીઠે ચુકાદો આપ્યો હતો કે પેટા-નિયમ (૩) માં સુધારો કર્યા પછી, દરેક રસ ધરાવતી વ્યક્તિને નોટિસ જારી કરવાની જરૂર નથી.અવેજી નિયમ હેઠળ આપવામાં આવેલી સૂચનાઓ અખબારોમાં, સત્તાવાર રાજપત્રમાં, નગર આયોજન અધિકારીની કચેરીમાં અને સ્થાનિક સત્તામંડળમાં પ્રકાશિત થવી જરૂરી છે.નોટિસનો સાર તે વિસ્તારમાં અનુકૂળ સ્થાન પર મૂકવો જરૂરી છે.તેથી કોર્ટે એવું માન્યું હતું કે નોટિસ જારી ન કરવાથી નગર આયોજન અધિકારીની કાર્યવાહીમાં ખલેલ નહીં પડે.”

૧૪. અરજદારો વતી ઉઠાવવામાં આવેલી દલીલ કે કબજો સોંપવા માટે વિવાદિત નોટિસમાં અથવા મંજૂર કરાયેલી વિવિધ નગર આયોજન યોજનામા અરજદારોને કોઈ અંતિમ પ્લોટ ફાળવવામાં આવ્યો નથી, તે સંબંધિત છે, નિયમો, ૧૯૭૯ના નિયમો ૨૧ અને ૩૫ અનુસાર મૂલ્યના પુનઃવિતરણ અને મૂલ્યાંકન માટે ફોર્મ-એફનો સંદર્ભ લેવો સુસંગત રહેશે, જેમાં એવું કહેવામાં આવ્યું છે કે જમીન ૭૦૧૭ ચોરસ ફૂટ જેટલી છે.મૂળ પ્લોટ નં.૩૩૦ ના એમ. ટી. આર. જે અરજદાર-સોસાયટીને ફાળવવામાં આવ્યો હતો તેની સાથે પ્લોટ નં.૩૩૧ અને ૭૧૩/૧

ઝૂંપડપટ્ટી સુધારણા પ્રોજેક્ટ માટે આરક્ષિત છે.ફોર્મ-એફ મુજબ ઓ. પી. નંબરના આરક્ષણ સામે કોઈ જમીન ફાળવવામાં આવી ન હતી. ૩૩૦ (એફ. પી. નં.૩૩૦ મંજૂર અંતિમ ટી. પી. યોજના નં.૨૮) માં અને જેના માટે રૂ. ૧,૭૫,૪૨૫-નું મૂલ્યાંકન કરવામાં આવે છે.રેકૉર્ડ પરથી એવું લાગે છે કે ૧૯૮૧થી અરજદાર-સોસાયટી મૂળ પ્લોટ નંબરના બદલામાં પ્લોટ નં.૩૩૦ ની માલિક બની હતી. ૧૦૧ જેમાં સર્વે નં. ૪૫૭/૧ અને ૪૫૭/૨ અને તેથી, અધિનિયમ, ૧૯૭૬ ની કલમ ૬૭ (૨) અનુસાર અરજદાર-સોસાયટીના અધિકારનું સમાધાન નગર આયોજન અધિકારી દ્વારા ટી પી યોજના નં. ૨૮ જેને રાજ્ય સરકાર દ્વારા વર્ષ ૧૯૮૧-૧૯૮૨ માં મંજૂરી આપવામાં આવી હતી અને તેથી, અરજદાર-સોસાયટી અંતિમ પ્લોટ નં. ૩૩૦ જ્યારે પરિવર્તનની દરખાસ્ત કરવામાં આવી હતી અને તેથી, વિવિધ ડ્રાફ્ટ યોજનામાં, અંતિમ પ્લોટ નં.૩૩૦ જ્યાં સુધી વિવિધતા યોજનાનો સંબંધ છે ત્યાં સુધી તેને મૂળ પ્લોટ માનવામાં આવતો હતો અને તેથી, ટી. પી. યોજના નં. ૩૩૦ માં અંતિમ પ્લોટ.૨૮ મૂળ યોજનામાં ઓ. પી. નં. ૩૩૦ આપવામાં આવ્યું હતું અને જ્યારે રાજ્ય સરકાર દ્વારા ૧૫/૦૯/૧૯૯૮ પર વિવિધ નગર આયોજન યોજના (અંતિમ) મંજૂર કરવામાં આવી ત્યારે ત્રણેય પ્લોટ ઝૂંપડપટ્ટીના અપગ્રેડેશન માટે અનામત રાખવામાં આવ્યા હતા.

૧૫. ઉપરોક્ત તથ્યાત્મક માળખાને ધ્યાનમાં રાખીને, એવું ન કહી શકાય કે અરજદાર-સોસાયટીને મૂળ પ્લોટ નં. ૩૩૦ કારણ કે વિવિધ નગર આયોજન યોજના (અંતિમ) માં અરજદાર-સોસાયટીને કોઈ અંતિમ પ્લોટ ફાળવવામાં આવ્યો ન હતો અને અધિનિયમ, ૧૯૭૬ની કલમ ૮૪ મુજબ માત્ર વળતર નક્કી કરવામાં આવ્યું હતું, જે રૂ. ૧,૭૫,૪૨૫-તેથી, અંતિમ પ્લોટ અથવા મૂળ પ્લોટ નંબરની જમીન પર આરક્ષણ સામે કોઈપણ જમીનની ફાળવણી ન કરવા અંગે અરજદારો વતી રજૂઆતો કરવામાં આવી હતી. ૩૩૦ ટકાઉ નથી.૧૬. અરજદારો વતી ઉઠાવવામાં આવેલી દલીલ કે નિયમો, ૧૯૭૮ના નિયમ ૨૬નું પાલન કરવામાં આવતું નથી તે પણ કોઈ આધાર વગરની છે કારણ કે તે રેકૉર્ડમાંથી બહાર આવે છે કે તમામ સંબંધિત નિયમોનું કડક પાલન કરવામાં આવે છે અને તેનું પાલન કરવામાં આવે છે અને તેથી અરજદારો જ્યારે વર્ષ ૧૯૯૮માં મંજૂર કરવામાં આવેલી વિવિધ નગર આયોજન યોજના (અંતિમ) અનુસાર જમીનનો કબજો સોંપવા માટે વિવાદિત નોટિસ જારી કરવામાં આવે ત્યારે કોઈ ફરિયાદ કરી શકતા નથી.

૧૭. તે સામાન્ય કાયદો છે કે એકવાર નગર આયોજન યોજના મંજૂર થઈ જાય, તે કાયદાનો ભાગ બની જાય છે. અરજદારોએ વિવિધ નગર આયોજન યોજનાને પડકારી નથી પરંતુ તેમણે સ્વીકૃત વિવિધ નગર આયોજન યોજનાના

અમલીકરણ માટે પ્રતિવાદી-નિગમ દ્વારા બહાર પાડવામાં આવેલી નોટિસને પડકારી છે.

૧૮. તેથી, કાશીબેન વિરુદ્ધ સુરત મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશન (ઉપ્રોક્ત) ના કેસમાં ડિવિઝન બેન્ચના નિર્ણય પર પ્રતિવાદી વતી મૂકવામાં આવેલી નિર્ભરતા કેસની હકીકતોમાં સંપૂર્ણપણે લાગુ પડશે, જેમાં ડિવિઝન બેન્ચે ૧૭ જી. એલ. આર. ૧૧૫૨ માં નોંધાયેલા ડુંગરલાલ વિરુદ્ધ રાજ્યના કેસમાં પૂર્ણ બેન્ચના નિર્ણયના નીચેના નિરીક્ષણ પર આધાર રાખ્યો છે:

"જ્યાં સુધી આવા કાયદાકીય પગલાંની માન્યતાની વાત છે, ત્યાં સુધી સંબંધિત સત્તામંડળના અધિકારક્ષેત્રમાં કોઈ ઉદ્વેગન થયું છે કે કેમ અને આખરે બહાર આવેલી યોજના કાયદા સાથે સંપૂર્ણપણે અસંગત છે કે કેમ તે મર્યાદિત હદ સુધી જ રિટ અધિકારક્ષેત્રમાં પણ માન્યતામાં જઈ શકાય છે. તે માત્ર મૂળભૂત ઉદ્વેગનો છે, એટલે કે, જ્યાં લઘુત્તમ વૈધાનિક આવશ્યકતાઓનું પાલન કરવામાં આવતું નથી, જેના પરિણામે અધિકારક્ષેત્રનો સંપૂર્ણ અભાવ થાય છે અને અન્ય પ્રક્રિયાગત ભૂલો અથવા ખામીઓ નહીં કે જે યોજનાને, જે કાયદાકીય પગલું અને કાયદાનો એક ભાગ બની ગઈ હતી, તે અદાલતમાં હુમલો કરવા અથવા પડકારવા માટે જવાબદાર છે કારણ કે તે રદબાતલ છે.

આગળ જતાં, પૂર્ણ ખંડપીઠે ચુકાદો આપ્યો:"તે પેટા-નિયમ (૩) માં નિર્દિષ્ટ વ્યક્તિગત વિશેષ નોટિસને માફ કરવા માટે અસરગ્રસ્ત વ્યક્તિ માટે ખુલ્લું હતું, જે ફક્ત સંબંધિત વ્યક્તિ માટે વધારાની સુરક્ષા તરીકે હતું.તેથી, તે ક્યારેય યોજનાની લઘુત્તમ આવશ્યકતા અથવા એવી મૂળભૂત જરૂરિયાતની રચના કરી શકતી નથી કે તેનું પાલન ન કરવાથી કોઈ નિરર્થક પરિણામ આવશે.

પૂર્ણ ખંડપીઠે આગળ કહ્યું:

"આર. ૨૧ (૧) ની જોગવાઈઓ નગર આયોજન અધિકારી પોતાનું કામ શરૂ કરે તે પછી જાહેર હિતના રક્ષણ માટે લઘુત્તમ આવશ્યકતાઓ નિર્ધારિત કરે છે.તે પેટા નિયમ 'ઓડી અલ્ટરમ પાર્ટેમ' ના સિદ્ધાંતો અનુસાર રજૂ કરવામાં આવ્યો છે.તેથી, જૂના પેટા-નિયમ (૩) હેઠળ વિશેષ વ્યક્તિગત સૂચનાઓને પેટા-નિયમ (૧) ની જેમ આવશ્યક લઘુત્તમ સુરક્ષા તરીકે ગણી શકાય નહીં, જેથી અંતિમ યોજનાને રદ કરવાનું પરિણામ મળે.

છેવટે, પૂર્ણ ખંડપીઠે ચુકાદો આપ્યો:

"કલમ ૫૧ (૩), જે અંતિમ યોજનાને અમલમાં મૂકે છે, જાણે કે અધિનિયમમાં ઘડવામાં આવી હોય, તેને વિધાનમંડળનો કાયદો બનાવે

છે, જેથી તેને પ્રક્રિયાગત ખામીઓના આધારે પડકારથી મુક્ત કરી શકાય, જે અધિનિયમ હેઠળ નગર આયોજન યોજના ઘડવા માટે અધિનિયમ હેઠળ અધિકારક્ષેત્રની મર્યાદાને ઓળંગતી ન હતી, પરંતુ માત્ર વધારાના પ્રક્રિયાગત સલામતીના ઉદ્ધંધનની પ્રકૃતિમાં હતી, અને જે આવશ્યક લઘુત્તમ જરૂરિયાતોની પ્રકૃતિમાં ન હતી, તે યોજનાને રદબાતલ અને રદબાતલ બનાવશે નહીં, જેથી પક્ષને કલમ ૨૨૬ હેઠળ અથવા અધિનિયમનો ભાગ બન્યા પછી કોઈપણ અદાલતમાં તેને પડકારવાનો અધિકાર મળે. કલમ ૫૧ (૩) હેઠળ."

૧૯. ઉપરોક્ત નિર્ણયનો ઉલ્લેખ કરતા, ખંડપીઠે જણાવ્યું હતું કે જો યોજના કાયદા સાથે અસંગત ન હોય અથવા યોજનાને મંજૂરી આપવામાં સત્તાધિકારી દ્વારા કોઈ મૂળભૂત ઉદ્ધંધન કરવામાં આવ્યું ન હોય, અથવા કોઈ મર્યાદિત વૈધાનિક આવશ્યકતાનું ઉદ્ધંધન કરવામાં આવ્યું ન હોય, જેના પરિણામે અધિકારક્ષેત્રનો સંપૂર્ણ અભાવ થશે અને તેથી, યોજના રિટ કાર્યવાહીનો વિષય ન હોઈ શકે, સિવાય કે તે પૂર્ણ પીઠના નિર્ણયમાં ઉલ્લેખિત પરિમાણમાં આવે.ખંડપીઠે સૈયદ મોહમ્મદ વિરુદ્ધ અમદાવાદ મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશનના ૧૮ જી. એલ. આર. ૫૪૯માં નોંધાયેલા કેસમાં અન્ય એક પૂર્ણ પીઠના નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો હતો, જે ખાલી કરાવવાની નોટિસ સાથે નીચે મુજબ કામ કરે છે:

"કલમ ૫૩ને ધ્યાનમાં રાખીને, એકવાર મિલકત સંપૂર્ણપણે સ્થાનિક સત્તામંડળમાં નિહિત થઈ જાય અને તેના પર કબજો ધરાવતી આ વ્યક્તિઓના તમામ અધિકારો સમાપ્ત થઈ જાય, તો ખાલી કરાવવાની સત્તા માત્ર ખાલી કરાવવાની વહીવટી સત્તા હશે. હસ્તગત કરેલી જમીન રાજ્યમાં નિહિત થયા પછી જમીન સંપાદન અધિનિયમની જોગવાઈઓ હેઠળ હાંકી કાઢવામાં આવેલી વ્યક્તિઓની જેમ જ આ ખાલી કરાવવાની પ્રકૃતિ હશે અને આ બાબત માત્ર કબજો લેવાની છે.

આ નિર્ણયમાં, પૂર્ણ ખંડપીઠે અવલોકન કર્યું છે કે, એકવાર જમીન યોજના અનુસાર સંબંધિત સત્તાધિકારી પાસે નિહિત થઈ જાય, પછી આ યોજના એક કાયદાકીય પગલું બની ગઈ છે, જેના હેઠળ પક્ષકારોના અધિકારો મિલકત પર કબજો કરવાનું સંપૂર્ણપણે બંધ કરી દીધું છે અને આવા સંદર્ભમાં ખાલી કરાવવાની સત્તા વહીવટી સત્તાના સ્વરૂપમાં હશે અને તેથી, જ્યારે પક્ષકારોને તેમનો કબજો ચાલુ રાખવા માટે અંતિમ યોજના હેઠળ કોઈ અધિકાર નથી, ત્યારે તેઓ ક્યારેય કોઈ પૂર્વગ્રહ અથવા ન્યાયી રમત અને ન્યાયના સિદ્ધાંત પર વિચારણા કરી શકશે નહીં જેથી આ વિવાદિત નોટિસોને અમાન્ય બનાવી શકાય."

૨૦. ઉપરોક્ત નિર્ણયોને ધ્યાનમાં રાખીને અને હકીકત એ છે કે વિવિધ નગર આયોજન યોજના નં.૨૮ ને ૧૯૯૮ માં જ મંજૂરી આપવામાં આવી છે, જે અધિનિયમ, ૧૯૭૬ નો ભાગ બની ગઈ છે, તેના પર કોઈ પણ સમયે પ્રશ્ન કરી શકાતો નથી, ખાસ કરીને વર્ષ ૨૦૧૫ માં.

૨૧. અરજદારો વતી ઉઠાવવામાં આવેલી દલીલના સંદર્ભમાં કે મંજૂર કરાયેલી નગર આયોજન યોજનામાં અધિનિયમ, ૧૯૭૬ની કલમ ૭૦ હેઠળ કોઈ ફેરફાર કરી શકાયો ન હોત, પરંતુ કેસની હકીકતોમાં, એવું લાગે છે કે અધિનિયમ, ૧૯૭૬ની કલમ ૭૧ હેઠળ ફેરફાર કરવામાં આવ્યો છે અને તેથી, કલમ ૭૦ અને ૭૧ની તૈયાર સંદર્ભ જોગવાઈઓ નીચે મુજબ પુનઃઉત્પાદિત કરવામાં આવી છે:

“૭૦. ભૂલ, અનિયમિતતા અથવા અનૌપચારિકતાના આધારે યોજનામાં ફેરફાર કરવાની સત્તા

(૧) જો પ્રારંભિક યોજના અથવા અંતિમ યોજના અમલમાં આવ્યા પછી, યોગ્ય અધિકારી માને છે કે યોજના ભૂલ, અનિયમિતતા અથવા અનૌપચારિકતાને કારણે ખામીયુક્ત છે, તો યોગ્ય અધિકારી યોજનાના ફેરફાર માટે રાજ્ય સરકારને લેખિતમાં અરજી કરી શકે છે.

(૨) જો આવી અરજી પ્રાપ્ત થયા પછી અથવા અન્યથા, રાજ્ય સરકારને સંતોષ થાય કે જરૂરી ફેરફાર નોંધપાત્ર નથી, તો રાજ્ય સરકાર નિયત રીતે આવા ફેરફારનો મુસદ્દો પ્રકાશિત કરશે.

(૩) પેટા-કલમ (૨) હેઠળ પ્રકાશિત ડ્રાફ્ટ વેરિએશનમાં યોજનામાં પ્રસ્તાવિત દરેક ફેરફારનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવશે અને જો આવી કોઈ ફેરફાર કલમ ૪૦ની પેટા-કલમ (૩) ની કોઈપણ કલમ (એ) થી (એચ) માં નિર્દિષ્ટ કરેલી બાબત સાથે સંબંધિત હોય, તો ડ્રાફ્ટ વેરિએશનમાં સૂચવવામાં આવે તેવી અન્ય વિગતો પણ હશે.

(૪) ડ્રાફ્ટ વેરિએશન ઓફિસના કલાકો દરમિયાન યોગ્ય સત્તામંડળની મુખ્ય કચેરીમાં જાહેર નિરીક્ષણ માટે ખુલ્લું રહેશે.

(૫) ડ્રાફ્ટ વેરિએશનના પ્રકાશનની તારીખના એક મહિનાની અંદર, તેનાથી અસરગ્રસ્ત કોઈપણ વ્યક્તિ કલેક્ટર દ્વારા રાજ્ય સરકારને આવા ફેરફાર અંગેના તેના વાંધાઓ લેખિતમાં મોકલી શકે છે અને તેની એક નકલ યોગ્ય અધિકારીને મોકલી શકે છે.

(૬) પેટા-કલમ (૫) હેઠળ વાંધાઓ પ્રાપ્ત કર્યા પછી, રાજ્ય સરકાર, યોગ્ય અધિકારીની સલાહ લીધા પછી અને તેને યોગ્ય લાગે તેવી તપાસ કર્યા પછી, સૂચના દ્વારા -

(ક) નગર આયોજન અધિકારીની નિમણૂક કરવી અને તે પછી આ પ્રકરણની જોગવાઈઓ, જેમ કે તે રાજ્ય સરકાર દ્વારા મંજૂર કરાયેલી ડ્રાફ્ટ સ્કીમ હોય તેવા ડ્રાફ્ટ વેરિએશનને લાગુ પડશે; અથવા

(બી) ફેરફાર સાથે અથવા વગર ફેરફાર કરો, અથવા

(સી) ફેરફાર કરવાનો ઇનકાર કરે છે.

(૭) ફેરફારની જાહેરાતની તારીખથી, ફેરફાર સાથે અથવા વગર, આવી ફેરફાર અમલમાં આવશે કારણ કે તે યોજનામાં સામેલ કરવામાં આવ્યો હતો.

૭૧. અન્ય યોજના દ્વારા નગર આયોજન યોજનામાં ફેરફાર

કલમ ૭૦ માં કંઈપણ સમાવિષ્ટ હોવા છતાં, નગર આયોજન યોજના કોઈપણ સમયે આ અધિનિયમની જોગવાઈઓ અનુસાર કરવામાં આવેલી, પ્રકાશિત અને મંજૂર કરવામાં આવેલી અનુગામી યોજના દ્વારા બદલી શકાય છે.

૨૨. ઉપરોક્ત જોગવાઈઓના અવલોકન પર, તે સ્પષ્ટ છે કે વિવિધ નગર આયોજન યોજના નં. ૨૮ જે વર્ષ ૧૯૮૮માં રાજ્ય સરકાર દ્વારા મંજૂર કરવામાં આવી છે તે ઝૂંપડપટ્ટી-સુધારણા આરક્ષણ માટે છે અને તેથી, તેને કલમ ૭૦ હેઠળ ભિન્નતા તરીકે ગણી શકાય નહીં જે ફક્ત કોઈપણ ભૂલ, અનિયમિતતા અથવા અનૌપચારિકતાને સુધારવાના હેતુ માટે છે.આવા નિર્વિવાદ તથ્યોને

ધ્યાનમાં રાખીને, એવું ન કહી શકાય કે વર્ષ ૧૯૯૮માં રાજ્ય સરકાર દ્વારા પહેલેથી જ વૈવિધ્યસભર અને મંજૂર કરવામાં આવેલી યોજના આ વિલંબિત તબક્કે કાયદાની જોગવાઈઓથી વિપરીત છે જ્યારે વૈવિધ્યસભર યોજના પહેલેથી જ અધિનિયમ, ૧૯૭૬ની કલમ ૬૫ (૩) ની જોગવાઈઓને અનુસરીને કાયદો બની ગઈ છે.

૨૩. ઉપરોક્ત ચર્ચાઓ અને કારણો માટે, અરજી કોઈપણ યોગ્યતા વિનાની હોવાથી તે મુજબ બરતરફ કરવામાં આવે છે.

૨૪. નિયમ નાબૂદ કરવામાં આવે છે.જો કોઈ વચગાળાની રાહત આપવામાં આવે તો તે તાત્કાલિક ખાલી કરવામાં આવે છે.ખર્ચ માટે કોઈ ઓર્ડર નથી.

૨૫. ઉપરોક્ત બાબતોને ધ્યાનમાં રાખીને, સિવિલ અરજીઓ ટકી નથી અને તે મુજબ તેનો નિકાલ કરવામાં આવે છે.

(ભાર્ગવ ડી. કારિયા,ન્યાયમૂર્તી શ્રી)

વિષય :

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.